

Sygnatura akt III K 958/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR. Fryderyk Kwiatek

Protokolant: Barbara Lech

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 roku

sprawy R. W.

syna W. i J. z domu R.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 listopada 2015r. w J.województwo (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...)Ł. D.datowane na dzień 16 października 2015r., a następnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył je pracownikowi firmy (...) S.A.wprowadzając w błąd co do woli wywiązania się z warunków zawartej umowy o pożyczkę nr (...)czym doprowadził w/wymienioną firmę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2500 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

I. Oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 kk i art. 270 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk , i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od poniesienia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 958/16

UZASADNIENIE

W myśl art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył uzasadnienie wyroku do rozstrzygnięcia o karze innych konsekwencjach prawnych skazania, których dotyczył wniosek Prokuratora.

Sąd przyjął sprawstwo i winę oskarżonego R. W., mając na uwadze, że obraz zdarzenia sygnalizowanego przez zawiadamiającego o przestępstwie znalazł odzwierciedlenie w zeznaniach pracowników pokrzywdzonej spółki, opinii biegłego sądowego z zakresu badań pisma i dokumentów i relacji samego oskarżonego, przyznającego się ostatecznie do dokonania oszustwa na szkodę (...) SA w W..

Wymierzając oskarżonemu bezwzględną karę roku pozbawienia wolności Sąd miał na względzie stopień winy, ramy ustawowego zagrożenia i stopień społecznej szkodliwości wyrażający się głównie w rozmiarze uszczerbku powodowanego bezprawnym zachowaniem oskarżonego. Sąd nie tracił z pola widzenia, że oskarżony był już wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, i odbywał karę pozbawienia wolności. Taki stan rzeczy

uzasadniał przyjęcie, że wieloletnie oddziaływanie karnoprawne nie przyniosło oczekiwanego rezultatu i dowodził potrzeby dalszej izolacji oskarżonego, wyraźnie odpornego na dotychczasowe środki. Kreśląc perspektywę dalszego pozostawania w zakładzie karnym Sąd przyjął, że oskarżony nie podoła wykonaniu obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonej spółce, a w każdym razie nie zdoła tego uczynić w rozsądnym terminie honorującym jej interes gospodarczy. Sąd miał też na względzie, że wydanie wyroku skazującego znacznie ułatwi pokrzywdzonemu dochodzenie od oskarżonego roszczenia przed sądem cywilnym, związanym co do faktu popełnienia przestępstwa. Mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonego, stanowiącą naturalne następstwo jego przestępczej aktywności, Sąd zwolnił go z obowiązku poniesienia kosztów sądowych.

Rozważania dotyczące potrzeby nałożenia obowiązku naprawienia szkody miały jednak drugorzędne znaczenie wobec faktu, że przedstawiciel pokrzywdzonej spółki już w piśmie z 21 czerwca 2016 roku (k. 1) wniósł na podstawie art. 46 § 1 k.k. o nałożenie na ustalonego sprawcę obowiązku naprawienia szkody. To ostatnie uszło uwagi Sądu, w jakiejś mierze na skutek tego, że w toku postępowania przedstawiciel pokrzywdzonego nie wniósł o orzeczenie środka kompensacyjnego. Z tej przyczyny Sąd nie uczynił zadość oczekiwaniom pokrzywdzonej spółki i orzekł jak w sentencji.